

Sevip Sevip Düşmüşse Başın Önüne

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Haziran 2017

Kıdemli şarkılar almakta günün yorgunluğunu,
Peşrevi yitik üstelik
Ve görkemli alabildiğine
Bir de hoyrat bir nakarat
Buharı üzerinde hangi sevda ise
Nidaları burkan yüreğini kayıp şehirlerin
Saklı ruhunda,
Asılsız olsa da
Metazori bir gölgeyi milat eyleyip
Dünün rahlesinde kovuşturduğumuz nice sure.

Adı, olsa olsa dünsüz;
Yüreği varsın atsın çaresiz;
Kıt kanaat mutluluklar en aykırı sureti bile
Getirirken tuşa;
Sıra dışı sevdaların naşında gizli
En hoyrat imge:
Sismik belki de semantik;
En cibilliyetsiz duygu olsa
Nefretin bağınaz yankılarına sığınan
Sıra dışı ne çok bağınaz rötuş:
Koymuşçasına ellerimle
Bulduğuma kani olduğum mu yoksa
Verdiğim en peşin hüküm?

En aykırı ayraç,
Damıtılan benliğin kanayan yaralarına merhem,
Sevip sevip düşmüşse başın önüne
Kıyamet habercisi.

Zaman aralıklı o meal,
Yitimlerin yenikliğinde müşkül bir beyan;
Adlandıramadıklarına biçtiğim kiske,
Kelimeler bile almazken selamımı
Bir de yanık bir kelam;

İsli yüzlerin pusu;
Soğuk bedenlerin kefareti;
Yarım hikâyelerin doğmamış kahramanları
Yine yankılı; yine buğulu
Alabildiğine sancılı ölümün zikri.

Söz birliği etmekten öte
İttifakı aksinde uçuşan kırpık yıldız misali
Şair ölçerken enine boyuna
Biçmekle iştiğal hangi suare ise
Dokunaklı bir tebessümden gayri
Dokunmadığı yalan hangi dize ise
Üstü örtülü kopuk bir kinaye.